

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Ondřeje Doubka a Mgr. Jiřího Novotného v právní věci **oprávněného Tomáše Peciny**, nar. 21.4.1966, bytem Praha 2, Slezská 56, zastoupeného Mgr. Robertem Cholenským, advokátem se sídlem Bolzanova 461/5, Brno, proti **povinnému městu Karlovy Vary**, IČ 00254657, sídlem Moskevská 21, Karlovy Vary, **pro poskytnutí informací (splnění nezastupitelné povinnosti)**, o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 8.1.2009, č.j. 24 Nc 5296/2008-5 ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 26.2. 2009 č.j. 24 Nc 5296/2008-16,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně ve znění opravného usnesení ze dne 26.2. 2009 č.j. 24 Nc 5296/2008-16 se mění tak, že návrh oprávněného na nařízení exekuce podle rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru správních agend a dozoru, krajského živnostenského úřadu ze dne 4.11. 2008 č.j. 5047/LS/08 se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.**
- III. Oprávněný je povinen zaplatit soudnímu exekutorovi JUDr. Stanislavu Pazderkovi, sídlem Prokopova 339/14, 397 01 Písek náhradu nákladů exekuce v plné výši s tím, že o výši a splatnosti nákladů exekuce bude soudem I. stupně rozhodnuto zvláštním usnesením.**

Odůvodnění:

Napadeným usnesením bylo k tíži povinného rozhodnuto o nařízení exekuce podle exekučního titulu - rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru správních agend a dozoru, krajského živnostenského úřadu ze dne 4.11. 2008 č.j. 5047/LS/08. Rozhodnutí soudu I. stupně nebylo odůvodněno (§ 169 odst.2 o.s.ř.). Exekuční titul příkazoval Magistrátu města Karlovy Vary, Úřadu územního plánování a stavebnímu úřadu, aby v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve věci žádosti pana Tomáše Peciny, nar. 21.4.1966, bytem Slezská 56, 120 00 Praha 2 ze dne 28.7.2007, týkající se poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o níž bylo naposled rozhodnuto Magistrátem města Karlovy Vary, Úřadem územního plánování a stavebního úřadu rozhodnutím č.j. SÚ/5805a/08/VH-330, ze dne 2.6.2008, jímž žádosti žadatele o informace bylo v plné výši vyhověno, aby v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, žádost vyřídil do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Na exekučním titulu byla vyznačena doložka právní moci dnem 7.11. 2008. Z odůvodnění vyplývalo, že rozhodnutí bylo vydáno ke stížnosti oprávněného podle § 16a odst.1 písm.c) z.č. 106/1999 Sb.

Proti napadenému rozhodnutí si podal povinný včasné odvolání, ve kterém namítal, že rozhodnutí, podle kterého byla nařízena exekuce, není exekučním titulem. Uvedené rozhodnutí je procesního charakteru (nezakládá práva a povinnosti účastníků řízení ve věci samé), trpí formálními vadami, protože v dané věci nemůže být pověřen exekutor (ukládání pokut k vynucení nezastupitelného plnění je věcí soudu), povinným je Magistrát města Karlovy Vary, nikoliv město Karlovy Vary, vůči němuž byla exekuce nařízena.

Oprávněný nesouhlasil s odvoláním povinného a ve svém vyjádření ze dne 27.3. 2009 požadoval zamítnutí odvolání povinného. Je nerozhodné, jakého charakteru je rozhodnutí, podstatné je, zda se jím ukládá nějaká povinnost, která může být vynucena v exekuci. Zdánlivá podobnost mezi prostředky ochrany před nečinností podle z.č. 106/1999 Sb. a spr.ř. nemá význam (podle § 16a odst.9 z.č. 106/1999 Sb. vydává nadřízený správní orgán rozhodnutí, ne opatření). Správní žalobou by se oprávněný domáhal vydání rozhodnutí obsahově shodného s rozhodnutím, které je exekučním titulem. Soudní exekutor může být pověřen exekucí nezastupitelné povinnosti (§ 59 odst.2 písm.d), § 72 odst.2, § 73 z.č. 120//2001 Sb., dále jen ex.ř.). Povinný byl označen správně, protože povinnost byla uložena orgánu veřejnoprávní korporace, který nemá autonomní hmotněprávní subjektivitu. Vzhledem k § 63 písm.c) s.ř.s. byla v exekučním řízení správně označena veřejnoprávní korporace.

Podle § 212, § 212a odst.1, odst.5, odst.6, § 254 odst.4 – odst.6 o.s.ř. soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Napadeným usnesením soud I. stupně rozhodl podle § 44 odst. 2 ex.ř. o nařízení exekuce a pověření soudního exekutora provedením exekuce a v souvisejících výrocích co do základu o nákladech řízení a nákladech exekuce.

Podle § 44 odst. 10 ex.ř. ve znění pozdějších předpisů proti usnesení o nařízení exekuce je přípustné odvolání, v němž nelze namítat jiné skutečnosti než ty, které jsou rozhodné pro nařízení exekuce. K ostatním soud nepřihlédne a nařízení exekuce potvrdí. Neobsahuje-li odvolání skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce nebo neobsahuje-li žádné skutečnosti, soud usnesením odvolání odmítne.

Skutečnostmi rozhodnými pro nařízení exekuce je exekuční titul vykonatelný po formální i materiální stránce, obsahová shoda exekučního titulu s návrhem na nařízení exekuce, věcná legitimace oprávněného a povinného, zda exekuční titul byl vydán orgánem či osobou, která má pravomoc takovéto rozhodnutí vydat, a zda vymáhané právo není prekludováno. Pokud jsou splněny tyto předpoklady, pak soud nařídí exekuci, aniž byl stanovil, jakým způsobem má být exekuce provedena.

Povinný ve svém odvolání takové skutečnosti, významné pro nařízení exekuce, tvrdí. 1) Pokud jde o charakter rozhodnutí, tedy, zda rozhodnutí o nařízení poskytnout informace vydané dle § 16a odst.6 písm.b) z.č. 106/1999 Sb. je způsobilé pro výkon rozhodnutí (exekuci), soud se ztotožňuje s názorem vyjádřeným oprávněným v jeho vyjádření k odvolání povinného. Uvedeným rozhodnutím má být ukládána konkrétní povinnost správního orgánu ve prospěch žadatele o poskytnutí informace. Jde sice skutečně o ochranu před nečinností správního orgánu (i když nejenom o tu), bylo by ale protismyslné, aby v případě, že správní orgán prvního stupně nařízení nadřízeného orgánu ignoruje, žadatel musel podávat správní žalobu na nečinnost správního orgánu (§ 79 a násl. s.ř.s.). Tomu má postup upravený z.č. 106/1999 Sb. (akcentující rychlost poskytnutí informace žadateli) předejít. Ostatně rozhodnutí soudu ve správním soudnictví vydané v reakci na odmítnutí žádosti správním orgánem II.

stupně, zní (má znít) shodně (§ 16 odst.4 z.č. 106/1999 Sb.), tedy na nařízení poskytnout informaci. Neexistuje rozumný důvod pro to, aby rozhodnutí soudu dle § 16 odst.4 z.č. 106/1999 Sb. bylo vykonatelné a (obsahově shodné) rozhodnutí správního orgánu nikoliv.

2) Pokud jde o možnost nařízení exekuce pro nezastupitelnou povinnost, pak je samozřejmě nařízení exekuce přípustné. Výslovně zmiňuje splnění nezastupitelné povinnosti ustanovení § 59 odst.2 písm.d), § 72 odst.2 ex.ř. s tím, že dle § 73 ex.ř. se v ostatním použijí příslušná ustanovení o.s.ř. (§ 351 o.s.ř.).

3) Rovněž označení povinného bylo správné. Lze souhlasit s argumentací oprávněného, že analogické použití § 63 s.ř.s. je namístě. Magistrát města Karlovy Vary sice má v určitých případech procesní způsobilost (např. v pozici oprávněného při výkonu správního rozhodnutí, které vydal), v posuzovaném případě tato konstrukce nemá oporu v právních předpisech. Správní orgán (součást územně samosprávného celku) nemá žádný majetek, výkon rozhodnutí by se pak nutně musel minout účinkem.

Napadené rozhodnutí však trpí jinou vadou (která nebyla povinným namítána). Povinnost v exekučním titulu vymezená není dostatečně určitá, aby bylo možné stanovit, jakou konkrétní povinnost Magistrát města Karlovy Vary má. Krajský úřad měl výslovně uvést, jaká je struktura poskytnutí informace, které se má oprávněnému dostat (a to ne jen odkazem na žádost oprávněného, ale výslovně ve výroku rozhodnutí). Pokud těmto požadavkům vykonávané rozhodnutí nevyhovuje, nebylo by možné posoudit v rámci výkonu rozhodnutí, zda povinnost správního orgánu byla splněna v souladu s vykonávaným rozhodnutím. Vykonávané rozhodnutí trpí nedostatkem materiální vykonatelnosti, a proto soud I. stupně pochybil, pokud exekuci nařídil (v rozporu s § 261a odst.1 o.s.ř.). Podle § 220 odst.3, § 254 odst.5 o.s.ř. rozhodl soud II. stupně o změně rozhodnutí soudu I. stupně a návrh na nařízení exekuce zamítl.

Podle § 224 odst.1, odst.2, § 142 odst.1 o.s.ř. rozhodl soud II. stupně o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Povinný byl ve věci úspěšný, žádné náklady řízení mu však nevznikly.

Podle § 142 odst.1, § 155 odst.1 věta druhá o.s.ř. bylo rozhodnuto o základu nároku soudního exekutora na úhradu nákladů exekuce (ustanovení § 87 odst.3, § 89 ex.ř. se neuplatní, protože exekuce nebyla pravomocně nařízena). Soud I. stupně po vrácení spisu zjistí výši nákladů exekuce a rozhodne zvláštním usnesením o výši a splatnosti těchto nákladů.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je možno podat dovolání k Nejvyššímu soudu ve lhůtě 2měsíců od doručení usnesení soudu II. stupně prostřednictvím Okresního soudu v Karlových Varech.

V Plzni dne 29.04.2009

Za správnost vyhotovení:
Miroslava Matičková

JUDr. Alena Kryslová, v.r.
předsedkyně senátu